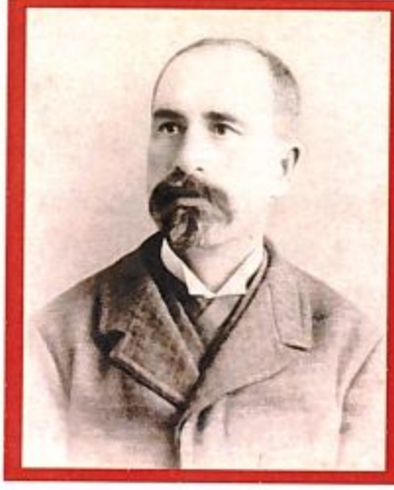

Читалище "Диньо Петров Сивков" Нова Загора

125 години любителски театър в Нова Загора и 110 години от смъртта на патрона на читалището - Диньо Петров Сивков

01 ноември 2008 год. *Специално издание* *Нова Загора*

Развитие на новозагорския театър от създаването му през 1883г. до 1960г.

Руско-турската Освободителна война слага ново начало на живота в страната. През 1881г. в Пловдив възниква първата професионална театрална трупа на Константин Сапунов и Стефан Попов. Две години по-късно едновременно в Нова Загора и Пловдив се създават първите в Южна Бъл-гария любителски театрални трупи. Основата на новозагорската трупа са учителите в града, сред които Диньо Сивков, Таньо Христов, Иван Златаров, книжарят Кънчо Кънчев и ученичката Дина Минчева. Суфльор на трупата е бил Стоян П. Сивков. Реквизит и дрехи театралните самодейци набавят от Цариград. Пред новозагорската общественост се изнасят множество представления, сред които са „Райна княгиня", „Иванко–Асенев убиец", „Много-страдална Геновева". Със събраните от представленията средства през сезона 1883/84г. самодейците купуват камбана на местната църква „Света Богородица".

Продължава на стр.10

За НЧ „Д. П. Сивков" и неговия патрон
За читалищния театър в Нова Загора – с преклонение и почит!

Едва ли има новозагорска фамилия, която да не е свързана в годините и до днес с читалищното дело и неговия театър. Десетки поколения са градили с любов и безкористност, с ума и сърцето си величавия храм наречен читалище. Хвала и почит на най-първите поставили с дръзновение и плам основите на театралното дело в Нова Загора, на следващите ги редили камък по камък цели 125 години здравите му зидове. Колко много спомени събития и победи живеят в недрата му, каква пъстра палитра от прекрасни образи пресъздадени с много любов и талант! Кой, кой не е коленичил в този храм на духовността?

Господи, само ти би могъл да преброиш покръстените! Ден след ден, години след години през три века! Няма по-желана и по-скъпа награда от тая да видиш децата си силни, духовно богати, талантливи и устремени! Поклон и дълбока признателност към първите, към основателите, към патрона Диньо Сивков, към стотиците читалищни театрали! Днес, всички ние благодарим за стореното, за дръзновението и силата, за съхранената и вечна любов-театъра! Благодари ви и Нова Загора! Днес читалището, читалищния театър са по-нужни от всякога. За всички нас – да пречистим душите си, за децата ни – за да останат българи! Желаем от все сърце здраве, любов и вяра! Вярват ви и новозагорци, които с непресъхваща обич и аплодисменти винаги награждават своите новозагорски театрали! Вяра, че и през новото хилядолетие ще пребъде този велик български феномен на духа, на творческия порив и съзиданието. Нека сме горди с нашето минало, настояще и бъдеще! Честит юбилей на всички свързали живота си с читалищния театър!

На добър час!

Настоятелство на читалище „Диньо Петров Сивков"

С преклонение и признателност към Диньо Петров Сивков, достоен новозагорски будител

Сложна и трудна е неговата житейска съдба, високо благородна и плодотворна е неговата обществена деятелност. Работил на просветното и читалищно поприще, бил кмет и народен представител, Диньо Петров Сивков е винаги на гребена на вълните. Роден в с. Загорци, учил в Нова Загора и Търново. Завърнал се в Нова Загора – като високо образован млад човек Диньо П. Сивков бързо се утвърждава като учител, а по-късно и като директор на местните четвъртокласни училища.

Учи малките на четмо и писмо, говори сред големите за важните въпроси на деня и времето, за борбите на народа, за потребностите от скорошно освобождение. Затова е избран за председател на тукашния таен революционен комитет. Освобождението на България го заварва сред пострадалите, осъден е на обесване и само ускорените събития го спасят от екзекуция.

В нова България Диньо П. Сивков отново е сред видните новозагорски дейци – председател на Тайния околийски комитет на борещите се за съединението на Княжеството с Източна Румелия. После е народен представител и кмет на града.

Дълги години от своя живот той отдава на родното ни читалищно дело. Бил е сред първите му председатели, сред активните му деятели. Диньо Сивков е един от най-щедрите дарители на читалището, първо дарява 51 уврата (90 дка) ниви за построяване сграда
400 000лв. за читалищно и просветно дело в града ни. Новозагорци никога няма да забравят неговата жертвоготовност, неговата щедрост и всеотдайност като дарител, като читалищен деец, като учител, като автор на учебника „Уроци по граматика, преподавани в II и III отделение на първоначалното училище", издаден в Сливен през 1886г., затова те именуваха своето читалище „Диньо Петров Сивков".

Дългогодишният учител и училищен инспектор, кмет и народен представител умира на 24 септември 1898г.

110 години
безсмъртие!

Поклон от признателните
поколения на един
възроденец, строител на
следосвобожденска
Нова Загора,
достоен народен будител.

Читалище "Диньо Петров Сивков"

Читалище "Диньо Петров Сивков" е най-старият и авторитетен културен институт в община Нова Загора. Обичано и пазено през годините от новозагорци. Духовна светиня за по-колениа читалищни деятели, територия за изява на многобройните малки и големи таланти на днешния ден. Основано през 1870г. от новозагорци, сред които е и патронът му Диньо Сивков. В началото след основа-ването си читалището носи имената „Напредък" и „Развитие", за да стигне до далечния 14.02.1929 г., когато като приз-нателност за родолюбивото дело на Диньо Сивков получава неговото име и той се превръща в патрон на Читалището. Възникнало като огнище за духовен възход и национално пробуждане, днес то е стожер на културния живот в общината, духовно средище, което концентрира енергията на новозагорските творци. По повод стогодишния му юбилей през 1970г. с указ на Народното събрание Читалището е наградено с орден "Кирил и Методий" - I степен. От началото на създаването си читаището се помещава в една от стаите в сградата на училище „Кирил и Методий". От основаването си до 1983г. читалището се помещава в сградата с часовника, както е известно днешната сграда на читалищната школа по изкуствата „Илия Аврамов". През 1983г. е открита новата читалищна сграда, която сега е емблема на Нова Загора. През месец ноември 2005г. бе отбелязана 135-тата годишнина на читалището.

Сградата на старото читалище построена с парите от дарението на Д. Сивков

Традиция за живота на читалището стана и връчването на приз "Веста". Целта на наградата е да се отдаде признание и да поощрява талантливи и родолюбиви граждани, които допринасят за развитието дейността на читалище „Диньо П. Сивков". Самата награда включва почетна грамота и непреходна статуетка.

Сградата на читалището-емблема на Нова Загора

Читалищният театър днес

Разговор на Ренета Стефанова с Христофор Недков за настоящето и бъдещето на новозагорския читалищен театър

Христофор Недков е режисьор на постановките на театралния колектив на читалище „Диньо Сивков" през последните няколко години. Прекрасен събеседник, изпълващ пространството с харизма и няма как да не ти се иска да чуеш всяка една негова дума, да видиш всеки негов жест.

-Г-н Недков, разкажете ни за първите си срещи с театралния колектив на читалище „Диньо Сивков"? Какво се случи тогава и какво се случва сега?

-За първи път работих с новозагорския театрален колектив през 2001г., когато направихме „Прозорецът" от Константин Илиев. Още тогава разбрах, че тук има екип, има хора, които искат да работят заедно. Така започнахме, направихме пиеса, която успя да изпълни пространството. Работихме с някой от актьорите, които и в момента са в колектива, други вече не са по обективни, техни причини. След това направихме „Женско царство", „Вражалец" и последната, засега, постановка „Човекоядката".

-Да поговорим за настоящето на любителския театър. Има ли място той в днешно време и успява ли да привлече достатъчно публика, според Вас?

-Театърът навремето е възникнал като зрелище за хората и докато у човека има човещина и душа ще има театър, защото театърът е забавление, забавление за актьора и за зрителя. Докато актьорите се забавляват на сцената, театър ще съществува. Публиката има нужда да се смее, да плаче, да се замисли върху нещата от живота, има нужда от емоции. Пълната зала на всяка една от премиерите на новозагорска сцена на театралния колектив, надеждата с която новозагорци ги изпращат на фестивали, показват, че тук театъра има не само настояще, но и бъдеще, защото колкото и да гледаш филми по телевизията или да отидеш на кино, ти никога няма да преживееш това, което би преживял, ако отидеш на театър. Театърът е все едно рисуваш картина и когато всеки сложи своята краска се появява нещо изключително, което не може да бъде повторено. Всеки път ти си все по-добър художник, но си различен.

- Какво предстои на театралния колектив през тази година?

-Планираме две заглавия през тази година. Едно камерно и едно за голяма сцена, с което да се представяме на фестивали. В камерната постановка, най-вероятно ще участват Милко Русев и Стела Михайлова. Самата пиеса не е претенциозна, но всеки може да открие себе си в героите, да види свой познат или приятел.

-Какво е за Христофор Недков театърът?

-Цял живот, още от малък, се занимавам с театър. Това обаче ми показа, че актьорите не трябва да се делят на професионални актьори и актьори любители. Театърът заема 70-80% от ежедневието ми. Докато усещам сили в себе си за театър ще го правя, ще го правя докато имам идеи и има какво да дам на младите. Преди време, в годините назад имаше много тежък период за театъра, но дори тогава намерих сили да продължа и не съжалявам. Като режисьор намирам удовлетворението когато успея да постигна победите си и видя, че актьорите ги постигат.

Удовлетворен съм когато видя, че публиката приема това, което и показваме, тогава всички нерви, проблеми, притеснения и напрежение изчезват, защото вече знаеш, че си добре приет.

Театърът утре

"Пред миналото - преклони глава,

пред бъдещ ет о - запрет ни ръкави."

Развитието на театъра е подчинено на принципите за приемственост между традицията, настоящето и предизвикателствата на бъдещето. Една от основните задачи на създадената към читалището Младежката театрална студия, е да подготви талантливите деца на Нова Загора за голямата сцена на любителското театрално изкуство, защото на тях разчита за бъдещето на любителския ни театър, който има зад гърба си златно минало. Студията е великолепна възможност за желаещите да се обучават на актьорско и рецитаторско майсторство, за да натрупат опит в различните направления. Чрез студията всеки може да опита и да се докосне до голямата сцена, да се потопи в магията наречена театър. Как вижда бъдещето на Младежката театрална студия, нейният ръководител Милко Русев, разказа самият той: "Радвам се, че има млади хора, които имат желанието да се занимават с театър. Децата, от студията с които работим в момента имат желанието да са на сцената, да участват в магията на театъра, защото интересите на децата днес са съвсем различни от това, което е било в първите години на театъра. Уверен съм, че скоро новозагорци да видят новото театрално поколение със собствено преставление.

Помощ при подготовката на поздрава по случай годишнината ни оказаха Христофор Недков и Теодора Лазарова."

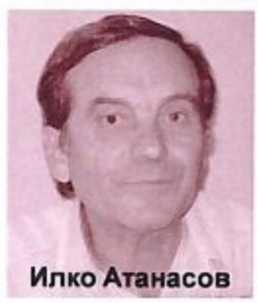

За театъра с любов

Йорданка Цанева – актриса и режисьор

„Театърът е съдба. Много често му благодаря, че ме оформи като личност, характер и светоусещане. Отвори ми очите за света. Не мога да не съм щастлива, че в първите си години на сцена бях редом с родения за комик Влайо Димов, обаятелния Георги Свинаров и Петър Латев, който притежаваше качествата на прекрасен режисьор. През 1992г. се пенсионирах, но не преставам да се занимавам с театър, защото театърът е съдба, а съдбата не може да се пенсионира."

Илко Атанасов

„Театърът е магия. Това е едно неповторимо изкуство, което се ражда в момента и отправя своите послания към зрителя. Едно колективно изкуство, което възпитава докато развлича. Актьорът е единствения творец, който се покланя, когато свърши своята работа."

Дора Люцканова

„Театърът е голяма изразителна сила, чрез него можеш да въздействаш дори и без думи. Той е любов. Провокация, с която можеш да кажеш всичко за живота. За съжаление има и скучен театър, за да правиш хубав театър трябва да се вживееш в ролята.

Диана Динева

„За мен театърът е изкуство-магнетично, завладяващо и обсебващо. А зрителите са безкомпромисни съдии, които или ще ти позволят да продължиш или ще те откажат. Затова за мен е предизвикателство и удоволствие да играя. Не би ме разбрал само човек, който никога не се е докоснал до магията наречена театър."

Иван Иванов

„Театърът е мястото, където можеш да бъдеш себе си или да избягаш от себе си, да бъдеш друг поне за малко. Той дава покажеш такива страни от характера си, който в ежедневието не винаги се приемат добре. Празната зала е най-потискаща за всеки актьор, липсва ли ответната реакция не можеш да бъдеш сигурен, че си се справил добре.

Дочка Николова

Елена Сашева

Соня Недева

Те посветиха своя талант на читалищния театър в Нова Загора

Таня Дякова

Сашо Генчев

Георги Илиев

Атанас Явашлиев

"Блокада"

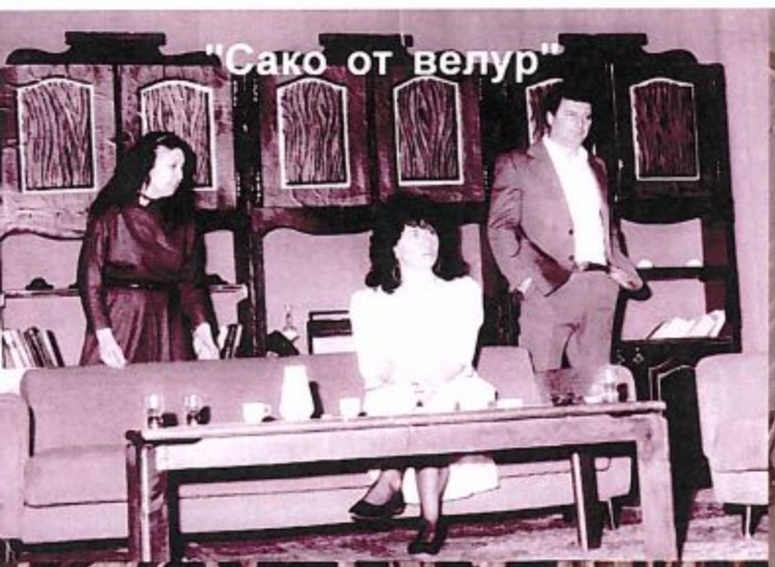
"Сънни бой"

Георги Илиев и Сашо Генчев

Младежка студия

"Сако от велур"

“Прозорецът”

"Без вина виновни"

"Милионерът"

"Съдии на самите себе си"

“Вражалец”

"На гости у министъра"

“Човекоядката”

Изнесени пиеси от театралния колектив на читалище "Диньо Петров Сивков"

От 1883г. до 1895г. са изиграни постановките "Райна княгиня", "Иванко – Асенев убиец", "Многострадална Геновева" и др.
1896г. - "Хъшове" от Иван Вазов, "Михалаки чорбаджи", "Отело", "За короната" и др.
1897г. - "Нещастна фамилия" и "Съдиите"
1898 -1900г. - "30-годишният картоиграч", реж. Ст. Кънчев, "Многострадална Геновева", "Руска", "Нещастна фамилия", "Иванко – Асенев убиец", "Кърджалии", "Хъшове", "Дай Петко", "Нова мода"
1901/03г. - "Чест", "Вилхелм Хамалина"
1906г.- 1907г. - „Иванко"; "Съдиите"
1908/09г. - "Хъшове", "Лудетина" и "Вестовой Душко"
1910г. - градинско увеселение, "Към пропаст"
1911/13г. - "На две", "Златното руно"
1914г. - "Към иго"; "Укротяване на опърничавата" по Шекспир; "Казаларската царица" от Иван Вазов; "Ивайло"
1915/18г. - "Ивайло", "В полите на Витоша" от Пейо Яворов
1927-1939г."Майстори" от Рачо Стоянов; изнасят се вечеринки, подготвяни балове и градински увеселения
1940г. - подготвена е оперетата "Наталка Полтавка"
От 1940г. до 1944г. - подготвени вечеринки и градински увеселения
1944г.-1946г. - оперетата "Камергер на Н."; оперетата "Наталка Полтавка"; пиесите "Синът на слънцето" и "Лес" от Островски
1947г. - "Две майки" и "Хъшове"
1949г. - "Тревога" от О. Василев, постановка Зл. Стефанова; "Сватба" от Мара Симова
1950г. - "Макар Дубрава" от Александър Корнейчук, постановка Дана Мърдалова
1951г. - "Сватба със зестра" от Н. Дяконов
1952г. - "Верният приятел" от Н. Дяконов и Данцигер, постановка Петър Латев; "Диверсанти" от Кр. Кюлявков, постановка Петър Латев; "Буря над Югославия" от Ив. Аржентински, постановка проф. Георги Костов
1953г. - "Дълбоки корени" от А. Д`Юссо, постановка Петър Латев; "Без вина виновни" от А. Н. Островски, постановка Кирил Кацаров
1954г. - "Козе мляко" и "Неспокойно щастие" от Мара Симова, реж. Кирил Кацаров; "Верният приятел"
1955г. - "Щастие" от О. Василев; "Майстори" от Р. Стоянов, пост. Георги Свинаров; "Сватбено пътешествие" и "Доктор" от Бранислав Нушич, пост.Георги Свинаров
1956г. - "Хан татар", пост.Георги Свинаров; "История на една любов", постановка Стефка Прохаскова
1957г. - "Пристануша", пост. Георги Свинаров; "Сънни бой" от Ал. Джонсън, пост. Д. Данчев; "Борислав" от Ив. Вазов, постановка Евгений Генов
1958/59г. - "Вражалец","Платон Кречет"; "Хоро", "Лелята на студента"
До 1970г. се подготвят и изнасят следните пиеси: "Камък в блатото" от Г. Караславов; "Бюрократ в почивка"; "Барабанчица" от Салински; "Предложение"; "Весела литургия"; "Съвест" от Емил Манов; "Островът на Афродита"; "Идолопоклонници"; "Ковачи на мълнии"; "Разказът на едно момиче"; "Милионерът"; "Зимна балада"; "Дон Жуан - 64"; "Обща квартира"; "Вампир"; "Всяка есенна вечер"; "Свекърва"; "Машенка"; "Последната болярка"; "Ако всичко започне отначало"; "Иркутска история"; "Мечкоутепване"; "Боряна"
1974г. - "Музика от Шатровец" от К. Илиев, реж. Хр. Мавров; "Щрак Марийке на портрет" - естр.програма, реж. М.Маринов
1975г. - "Професия за ангели" от Др. Асенов, реж. Юри Статков; "Просто от любов" - сат. програма, реж. М.Маринов
1976-79г. - "Златното покритие" и "Службогонци", реж. Л. Карабоиков; "Сърцето на Луиджи", "Продажба","Весело Алегро`79"- реж. Марин Маринов; "Татул", реж. П. Стойчев; "Артьом" от Ал. Хазин, реж. Мони Апкарян
1980-81г. - "Въпрос на принцип" , реж. М. Апкарян; "Приказки по телефона" от Дж.Родари - куклен театър, худ. ръководител Л. Лалев; "Искам да ме боли" от П. Панчев, реж. Ал. Христов - МТС; "Двубой" от Ив.Вазов, пост.М. Мари-нов; куклен театър "Трите мечета"
1982г. - "Неправилна комедия" от К. Сакони, реж. Вл. Николов; "Частен учител" от Георгий Полонски, реж. Ал. Галперин
1983г. - МТС "До трети петли" по В. Шукшин, реж. Владимир Николов; детска театрална студия "Седемте снежанки плюс една и едно джудже" от Стефан Цанев, реж. Тодорка Александрова; "Слънчев лъч" от Попеску - куклен театър; "Хоро" от Антон Страшимиров, реж. Владимир Николов; Буфонада "15 минути с Тодор Колев"
1984г. - кафе-театър "Стихийно бедствие" от Константинов и Рацер, реж. Илко Атанасов; детска театрална студия "Котаракът в чизми" от Н. Стойчева, реж. А. Янакиев
1985г. - ДТС"Табакера 18 карата" от Дж. Родари, реж. Д. Братованов
1987г. - "Крадецът на тролейбуси" от Г. Данаилов, реж. М. Маринов; "Отровен хляб" от В. Ханчев, реж. Г. Илиев; кафе-театър "Кълбовидна мълния" от Ив. Радоев, реж. М.Маринов
1988/89г. - "Тайната вечеря на Дякона Левски" от Ст. Цанев, реж. М.Маринов; "Аз търся чудеса", реж. Т. Александрова; "Малко след брака" по "Младоженецът" ,реж. М. Маринов
1990-1992г. - "Страшния съд", реж. Альоша Бехар; естрадна сатира "Дяволски сезон", реж. Д. Денев; "Бивалици - небивалици измисли ги ти" от Дж.Родари,реж.Е.Хъргарски;"Загадачния мъж" , реж. Г. Илиев; "Обикновено чудо", реж.М. Русев
1992г. - 1993г."Четвърта - пета степен по скалата на Рихтер" от К. Георгиев, реж. А. Явузларов; "Хитрините на Скапен" от Молиер, реж. М. Русев; МТС "Не ме убивай душко" от Азис Несим, реж. Й. Цанева; Злободневно кафе "Той и тя" реж. М.Маринов; "Червени рози", реж. Марин Маринов
1994г. - кафе-театър "Побъркани от любов" от Сам Шепърд, реж. Марин Маринов; "Без вина виновни" от А. Н. Островски, реж. Йорданка Цанева; "Пеперудите са свободни" от Леополд Герш, реж. Марин Маринов
1995г. - "На гости у министъра" по "Службогонци" от Иван Вазов, реж. Марин Маринов; "Завръщане при корена" по Яна Добрева, реж. Марин Маринов
1996 г. – „Свекърва" от Ант. Страшимиров, реж. Йорданка Цанева; „Седем куршума в далака" от Марио дел Мунди, реж. Марин Маринов
1997 г. – „Любов от пръв поглед" Ст. Л. Костов, реж. Й. Цанева
1998 г. – „Последната нощ на Сократ" , реж. М. Маринов
1999 г. – „Луди диалози от различни пози" пост. М. Маринов; „Моралът на г-жа Дулска" , реж. Й. Цанева
2000 г. – „Михал Мишкоед" , реж. Атанас Янакиев
2001 г. – „Прозорецът" от Константин Илиев, реж. Христофор Недков
2002 г. – „Кълбовидна мълния" от Иван Радоев, реж. М. Маринов
2003 г. – „Цилиндърът" от Едуардо де Филипо, реж. Александър Илинденов
2004 г. – Малки пиеси на Чехов – „Юбилей" и „Предложение", реж. Ал. Илинденов
2005 г. – „Женско царство" Ст. Л. Костов, реж. Хр. Недков
2006 г. – „Милионерът" Й. Йовков, реж. Й. Цанева
2007 г. – „Вражалец" Ст. Л. Костов, реж. Хр. Недков; „На гости у министъра" Иван Вазов, реж. Й. Цанева
2008 г. – „Човекоядката" Иван Радоев, реж. Хр. Недков

Лауреати от републикански фестивали на художествената самодейност и носители на награди от театрални фестивали

Георги Илиев - артист - самодеец, лауреат на II и III фестивал, носител на сребърен и златен медал, носител на златен медал от IV-ти и V-ти фестивал, носител на орден "Кирил и Методий" - II степен

Сашо Генчев - артист - самодеец, лауреат на III фестивал, носител на златен медал, носител на орден "Кирил и Методий" - II степен

Стефан Маринов - артист - самодеец, лауреат на III фестивал, носител на златен медал, носител на златен медал от IV-ти фестивал

Донка Недева - носител на орден "Кирил и Методий"

Дочка Николова - артист - самодеец, лауреат на III фестивал, носител на сребърен медал

Румяна Табакова - артист - самодеец, лауреат на III фестивал, носител на сребърен медал

Атанас Явузларов - артист - самодеец, лауреат на III фестивал, носител на бронзов медал, златен медал от IV-тия републикански фестивал

Мария Грозева - сребърен медал от IV-ти републикански фестивал

Илко Атанасов - артист - самодеец, лауреат на III фестивал, носител на бронзов медал, златен медал от V-ти фестивал, I-ва награда за мъжка роля от Международният фестивал на любителските комедийни театри, пантомима и сатира - „Тополовград 2002"

Марин Маринов - носител на златен медал от V-ти републикански фестивал

Марин Подмолов - носител на сребърен медал от V-ти фестивал

Иван Начков - носител на бронзов медал от V-ти републикански фестивал

Веска Вълчева - лауреат от VI-ти републикански фестивал

Добрин Друмев - носител на I-ва награда за мъжка роля от „Тополовград 1995"

Киро Киров - носител на III-та награда за мъжка роля от Национален фестивал на любителските театри с международно участие „Каварна 2000"

София Комбалова - носител на златен медал от V-ти републикански фестивал, носител на I-ва награда за женска роля от Международният фестивал на любителските комедийни театри, пантомима и сатира - „Тополовград 2002"

Иван Иванов - носител на I-ва награда за мъжка роля от Национален фестивал на любителските театри с международно участие „Каварна 2004" и "Каварна 2007"

Светла Ганева - носител на II-ра награда за женска роля от Национален фестивал на любителските театри с международно участие „Каварна 2004"

Милко Русев - носител на III-та награда за мъжка роля от Национален фестивал на любителските театри с международно участие „Каварна 2005"

Стоян Танев - носител на I-ва награда за поддържаща мъжка роля от Международният фестивал на любителските комедийни театри, пантомима и сатира - „Тополовград 2007"

Диана Динева - носител на сребърен медал от V-ти републикански фестивал и III-та награда за женска роля от Национален фестивал с международно участие „Каварна 2008"

Театралният колектив е носител на множество награди за спектакъл от национални и международни театрални фестивали

Георги Илиев, човек посветил целия си живот на читалищната дейност и читалищната, театрална сцена. Той беше явление в новозагорския театрален живот и остави ярка диря с изваяните си образи. Ще го помним с приноса му за възхода на театралното и читалищното дело, за развитието на културата в нашия край. Незабравими ще останат пресъздадените от него образи през годините н пиесата „Съвест", „Блокада", „Професия за ангели", „Вечерите на Иван Гилин".

Георги Свинаров е едно от най-ярките дарования на новозагорската театрална сцен. Роден на 21 септември 1926г. С образите си на Иван Борош, Нещастливцев, Незнамов, Живко, Ал Стон и Борислав оставя ярка диря на новозагорска сцена. Като ръководител на художествения състав и театралния колектив поставя едни от най-добре приетите от публиката постановки. Носител на орден „Кирил и Методий"-I степен, орден „Червено знаме на труда", награден е с медал „Диньо Сивков". Умира на 6 януари 2008г. оставайки след себе си огромно творческо богатство.

Развитие на новозагорския театър

Продължава от стр. 1

Със събраните от представленията сред-ства през сезона 1883-84г. самодейците купуват камбана на местната църква „Света Богородица". Изработена е в Пловдив в леярната на Л. Димитров от Банско. Върху нея с длето е издялан надписа: „От представленията „Райна княгиня" и „Иванко-Асенев убиец", представени през 1883-84г., подаряват на храма „Успение Богородица" от Нова Загора".

През 1890г. е сформирана нова трупа и неин режисьор е Д. Сивков. Често ролята на режисьор изпълнява и тогавашния съдия Перелингов. Освен старите самодейци Й. Атанасов и Т. Минчев в нея влизат още учители, Г. Караминков, който изпълнявал предимно женски роли. Представленията си трупата изнася в салона на централното училище (сега част от СОУ „Ив. Вазов"), както и в старата прогимназия. Под влияние на тази трупа театралната самодейност в града се разраства. Възникват няколко махленски трупи, като във всяка от тях участват и хора от градската трупа.

През 1892г. група класни и първоначални учители представят пред училищното настоятелство решение да се изнесат с благотворителна цел две представления. Част от прихода е определен за подпомагане на бедните ученици, а останалата за поставяне началото на фонд „Постройка на театър в Нова Загора".

През учебната 1893-94г. се сформира нова самодейна театрална трупа. На 1-ви януари, по инициатива на Д. Сивков се основава ученолюбиво дружество „Развитие". Избира се настоятелство с председател Д. Сивков. С учредяването на дружеството се създават възможности за поставяне на театралната самодейност на по-организирана основа. През есента на същата година в Н.Загора отваря врати и първото читалище „Блага вест".

Наред с другите просветни форми се изгражда и театрална трупа. В нея участват учители и младежи-работници. **През 1900г.** читалището се слива с дружество „Развитие". **През 1896г.** се създава нова театрална трупа отново от учители. В нея могат да се видят имената на Атанас Тончев, Диньо Динамитов, Пена Куртева, Ница Василева и др.

На 25 март трупата показва премиера на пиесата „Хъшове". През **1897г.** се представят „Нещастна фамилия" и „Съдиите". През следващата **1898 година** е представена пиесата „30-годишния картоиграч". След смъртта на Д. Сивков на 24.09.1898г. дейността на театралната трупа запада. През ноември същата година младежи основават благотворителна самодейна трупа „Братство". Трупата си поставя за цел построяване на театрален салон, подпомагане на бедни граждани и популяризиране на драматичното изкуство сред новозагорското население. За председател е избран Г. Бояджиев. Изиграват се няколко пиеси. **От началото на 20 век** трупата към ученолюбиво дружество „Развитие" възстановява своята дейност, но тя върви на приливи и отливи. По време на Балканските войни дейността на трупата замира. **През 1913г.** е представена постановката „Златното руно".

Сънни бой 1957г.

Две от представените през този период пиеси са съвместно с околийско учителско дружество „Напредък". В периода на Първата св. война отново има спад на дейността на трупата. Едва в края **на 1918г.** е показана пиесата „В полите на Витоша". Развихрилата се след края на войната криза, събитията **през 1923г.,** всич-ки те се отразяват негативно върху дейността на театралната самодейна трупа и тя преустановява за продължителен период от време. **След 1922г.** вниманието на настоятелството на ученолюбиво дружество „Развитие", на общинската управа и на цялата културна общественост е приковано от проблемите свързани с построяването на читалищна сграда в югозападния край на градската градина.

Чак през **декември 1927г.** започва подготовката на пиесата „Майстори". Изнася се пред гражданство на **21.04.1928г**. **На 14.02.1929г.** читалището при дружество „Развитие" приема за патрон името на своя основател големият възрожденец, учител, общественик и държавник Д. П.Сивков. Към читалище „Диньо Сивков" се основава автономна театрална трупа „Студия". Жестоката криза по това време оставя своя отпечатък и трупата прекратява съществуването си. През този период празнотата в театралната самодейност се запълва от изявите на младежкото тракийско дружество „Лазар Маджаров", което с редица представ-ления пресъздава моменти от живота на поробена Тракия.

През 40те години от ученици на гимназия „Царица Йоанна" е сформирана театрална трупа „Труд и радост", която с успех изнася редица представления пред гражданството. **На 22.08.1946г.** към читалището се създава драматична трупа под ръководството на Златка Стефанова. Трупата подготвя и представя пиесите „Лес" и „Хъшове". Освен в града са организирани и представления в селата. **През 1949г.** трупата представя пиесата „Тревога" и подготвя постановката на „Макар Дубрава". **На 13.09.51г.** ръководството на читалището взема решение завършилият театрален курс П. Латев да бъде определен за ръководител – режисьор на театралния състав. Под негово ръководство **същата година** се изнася пиесата „Сватба без зестра" и започва подготовката на пиесата „Верният приятел". Декорите на двете постановки са дело на Р. Карабиберов и А.Андрончев, техник е Ив.Парлапанов. С пиесата „Верният приятел" колективът участва успешно на Окръжните прегледи на театралната самодейност в Стара Загора. **През 1952г.** самодейният театрален

Продължава на стр.11

Архивите говорят...

„....Читалище „Диньо П. Сивков" се представи със спектакъла „На гости у министъра" от Иван Вазов, реж. Йорданка Цанева. Още на представянето си на 14 май нашите актьори с играта си спечелиха овациите на публиката и журито... а по време на разбора председателят на журито Иван Иванов изкомандва „Мирно!", когато в залата влезе нашия актьор Стоян Танев, когото Иванов нарече *„Негово величество актьора"*.

Руси Борисов, в-к „Заг. знаме", бр. 20/1998г.

„До върха на 125-тата годишнина на читалище „Диньо Петров Сивков" се издига нов връх – подготовката на пиесата „Завръщане при корена". След представлението София Комбалова ми рече, все още развълнувана и потресена от спектакъла: Решихме да поиграем...с кеф". Те играха в захлас, под майсторската режисура на М.Маринов.

Г. Георгиев, в-к „Заг. знаме" бр.50/1995г.

„С труд, всеотдайност и любов към изкуството самодейците от читалище „Д.П. Сивков" изграждат на сцената един вече отминал свят наситен с много драматизъм и борба."

Кр. Стоилов, в-к „Сливенско дело" бр. 142/1979г.

„Зрителите развълнувано през целия спектакъл преживяха съдбата на главния герой. Пестеливо с вярно намерен жест Илко Атанасов изпълни сложната и отговорна роля на гангстера..."

Тодор Тодоров, в-к „Сливенско дело" бр. 34/1978г.

„Своеобразна защита на доказаните възможности на театралния състав при образцово народно читалище „Диньо П. Сивков" е постановката на „Музика по Шатровец" от Константин Илиев... Благодарността ни към нашите театрали се слива с възхищението."

М. Станкова, в-к „Заг. знаме" бр.1/1975г.

Приз „Веста"

През 2003г. Настоя-телството на читалище „Диньо Петров Сивков" учреди приз за принос в развитието на читалищния и културния живот на община Нова Загора. Призът се връчва в 9 категории, една от които „Театър".

Носители на приз "Вес-та" в категория "Театър"

2003г. – София Комбалова
2004г. – Илко Атанасов
2005г. – Иван Иванов
2006г. – Милко Русев
2007г. – Стоян Танев
2008г. – Иван Стоянов

Развитие на...

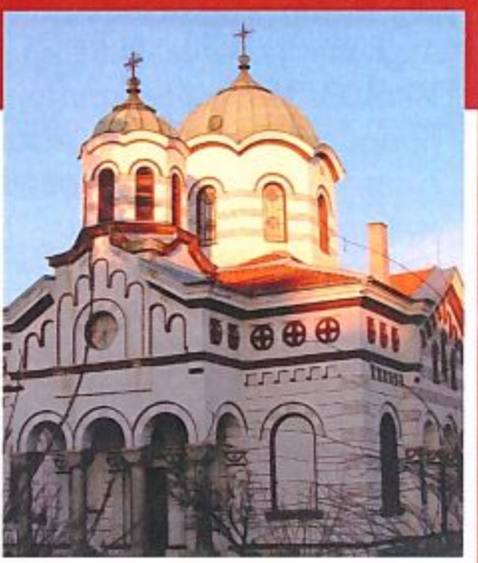
колектив с много трудности подготвя и изнася пиесата „Буря над Югословия". В състава са привлечени: Г. Свинаров, Вл. Димов.С безспорните си актьорски качества се откроява Георги Свинаров, когото настоятелството на читалището изпраща на курс в София. В този период започват да се привличат и професионални режисьори-постановчици. Режисьор на постановката „Без вина виновни" е режисьорът на Ямболския театър К.Кацаров.Успехите на колектива продължават.**През 1955г.** Г.Свинаров е назначен за щатен ръководител на самодейния театрален колектив. Под негово ръководство успешно се подготвят постановките "Майстори" и "Доктор". Следват "Хан татар" и "Службогонци" и "История на една любов". **През 1956г.** ръководството на читалището назначава Вл. Димов за театър-майстор. **През следващата го-дина** са представени още две пиеси, които постигат невероятен успех както при срещата си с публиката в Н.Загора, така и в селата.На 30-ти октомври същата година е премиерата на „Борислав". През този период в състава са привлечени нови млади дарования, които оказват благотворно въз-действие върху неговото развитие. Между тях саГеорги Илиев, Христо Мавров, Георги Чиликов, Еленка Сашева, Руси Цопалов, Дочка Николова, Иванка Ташева, Таня Дакова и др.

Укрепнал организационно и израснал в своето творческо развитие театралният колектив продължава да носи щафетата на театралната самодейност напред през годините, към нови върхове, към нови завоевания в актьорското майсторство, носейки на новозагорската културна общественост естетическа наслада и радостни мигове от съприкосновението с магията на театралното изкуство.

Исторически бележки
Щилиян Русев
уредник в Исторически музей Нова Загора

Новозагорската църква "Света Богородица" пази спомена за началото на театъра

До Кримската война 1852-1856г. в Нова Загора специална сграда за църква нямало. За приемане на Св. Причастие ходели в близкото на север с. Кортен. Съществувало, обаче, черковно настоятелство, което събирало, при различни случаи, суми за изграждане на църква. Покъсно то си приготвило и печат с кръгла форма, с който подпечатвало черковните писма. Когато се свършело известното подпечатване, печатът се разглобявал на 4 части, всяка от които се давала на съхранение у четирима черковни настоятели. За да може да се употреби отново, трябвало да се съберат отделните му части. Помни се добре, че една от частите се държала от Петко С. Чолаков...

Когато поп Михаил станал архиерейски наместник българите поискали да си направят черква, но турците не позволявали... Най-сетне българите прибегнали до съдействието на Кара Султан комуто дали парично възнаграждение и една нива в мястото Боклук тарла при условие, че ще им издейства позволително за строежа на църквата. Подкрепата на Кара султан не се отрича. Знае се положително, че позволителното за съграждане на църквата било издействувано от поп Михаил, свещеник Стоян Вълков и Петко П. Костов, които в качеството си на специална за тази цел делегация, ходили в Цариград. Там те са бивали няколко месеца. Дворът, в който трябвало да се построи новата църква щом се получило позволителното за строежа й, бил подарен от овчарина Пеню Минчев от Нова Загора. Когато се получил фермана, църквата била започната и изградена със средствата на църковното настоятелство, събирани за целта по-рано... Във времето на Освободителната война през 1877-78г. църквата изгоряла... Камъните от разрушените стени били използвани за изграждане на централното девическо училище - това в двора на днешната църква "Света Богородица".

В една от сградите находящи се двора на Кара султан имало шадраван с 6 чучура. Около него били поставени пейки за почивка на султана и неговите хора. Във времето на Освободителната война, водата на шадраваните била взета, а стаята му увеличена и приспособена за църква, която обслужвала религиозните нужди на русите. След войната, когато останалите живи граждани се завърнали в града, продължили да си служат в нея, а българското църковно настоятелство й дало името "Света Богороди-ца". Едва през есента на 1897г. били изкопани основите на новата църква "Света Богородица"... Централното й кубе е изградено през 1929г., а камбанарията в 1927г.

Със сумите, получени от представленията, дадени през 1883-1884г., била купена камбаната на църквата "Света Богородица". Върху нея стои надписа "Дело на Лазар Димитров, македонец из околия Разлог, с. Банско, Св. Богородица, настоятел Д....., Пловдив 1882г. От представленията "Райна княгиня", "Иванко - Асенев убиец", представени през 1883-1884г., подарява на храма "Успение Богородица" от Нова Загора".

из Историята на Нова Загора на Никола Койчев

Читалище "Диньо Петров Сивков"
гр. Нова Загора

пл. "Свобода" 4, тел.: 0457/627 72

Специалното издание е подготвено от настоятелството на читалище "Диньо Петров Сивков"

Редакционна колегия:
Ренета Стефанова, Галя Бинева, Щилиян Русев, Илко Атанасов, Виолета Караилиева

Специални благодарности за спомоществувателството на **ИК "КОТА"** и господата **Петър Желязков и Димитър Баръмов**, без чиято щедрост това издание не би било факт.